

Kommissionen stiller til rådighed. Derimod har Danmark ved prioriteringen af midlernes anvendelse valgt ikke at iværksætte alle de støtte-muligheder, FIUF giver mulighed for. F.s.a. anvendelsen af socioøkonomiske ordninger har disse indtil nu ikke været anvendt under det gældende FIUF program. Dette spørgsmål vil blive vurderet på ny i forbindelse med kommende drøftelser med erhvervet om konsekvenserne af Fiskeriforliget i december 2002.

Spm. nr. S 1879

Til fødevareministeren (6/2 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvad ville de økonomiske konsekvenser være, såfremt EU indførte den regel, at sukkerroer ud over A- og B-kvoten ikke måtte bruges til fremstilling af sukker, men skulle anvendes alternativt, f.eks. til foder for køer og søer, og hvilke kommentarer har ministeren i øvrigt til forslaget?«

Begrundelse

EU's sukkerordning er stærkt skadelig for en række fattige lande. Det rigtige er klart at afskaffe den. Et første skridt på vejen kunne være at stoppe den sukkerproduktion, der ligger ud over kvoterne, og den dermed forbundne dumpning. Det kunne ske ved at kræve, at disse sukkerroer blev brugt til andre formål, f.eks. foder. Det vil betyde et indtægtstab – formentlig – der afhænger af forskellen mellem verdensmarkedsprisen for sukker og værdien af roerne i den alternative anvendelse. Indtægtstab vil dog formentlig betyde, at produktionen af C-roer falder, hvilket igen begrænser taber.

Samtidig vil tabet modsvares af en formentlig betydelig gevinst for den tredje verdens sukkerproducenter.

Disse forhold ønskes belyst i svaret.

Svar (18/2 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Den danske C-sukker produktion og i stor udstrækning også EU's produktion af C-sukker er en funktion af variationerne i udbyttet af suk-

ker pr. ha. Mange sukeroeproducenter især i Danmark planlægger ud fra størrelsen af A- og B-kvoten og et »mindste« udbytte af sukker pr. ha (gennemsnitligt udbytte og en margin for opfyldelse af leverancen).

Oparbejdelsen af sukkerroer fra den enkelte ejendom til C-sukker påbegyndes først i slutningen af kampagnen, når alle eller næsten alle sukkerroerne er leveret til sukkerfabrikken, idet C-sukker i sagens natur er det sidste, der produceres. En anvendelse af de sukkerroer, der er planlagt til produktion af A- og B-sukker, men som rent faktisk oparbejdes til C-sukker, er derfor næppe realistisk i et større omfang. C-sukker produktionen har i perioden 1980-2000 i gennemsnit været 10 procent af den samlede produktion.

Sukker produceret udover A- og B-kvoten kunne tænkes anvendt direkte til foder. Foder-værdien af et kg sukker svarer nogenlunde til foderværdien af et kg korn, og sukkeret kan fuldt ud erstatte stivelse i fodermidler. Værdien af sukker til foder vil således svare til prisen for foderkorn, hvor interventionsprisen er 10,13 euro pr. 100 kg, svarende til 75 kr. pr. 100 kg. De økonomiske konsekvenser af et forbud mod eksport af C-sukker kan skønnes som forskellen mellem verdensmarkedsprisen for sukker, 23,33 euro pr. 100 kg (svarende til 173 kr. pr. 100 kg hvidt sukker) og prisen for korn ganget med C-sukker produktionen.

Spm. nr. S 1945

Til trafikministeren (11/2 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Er ministeren enig i, at DSB og Dansk Jernbaneforbund er medansvarlig for Arrivas mange togaflysninger i Midt- og Vestjylland?«

Begrundelse

Medlem af Folketinget for Venstre, Svend Heiselberg, har d.d. i Danmarks Radio Midt & Vest tilkendegivet, at det meget vel kan tænkes, at DSB og Dansk Jernbaneforbund er medansvarlig for de kaotiske tilstande, der råder inden for togdriften i Midt- og Vestjylland, efter at Arriva har overtaget området.